

Lubelskie przedmieścia

Łąki Tatary

Lublin. Widok miasta z Łąk Tatary sprzed 1939 r. Fot. Poddębski

Na ogół historyczne rejony na terenie przedmieść Lublina stanowiły niewielkie, terytorialnie zwarte jednostki o charakterystycznej nazwie, często związanej z miejscową topografią.

Wśród nich dość specyficznie przedstawia się rejon zwany Łąki Tatary. Jak z samej nazwy wynika były to łąki należące do wsi Tatary. Wieś ta była jednostką bodaj najrozleglejszą terytorialnie, rozpadła się na szereg pomniejszych Tatary Wieś, Tatary Folwark, Tatary Poduchowne, Majdan Tatarski, Majdanek, Felin i wreszcie owe Łąki Tatary. Ich specyfiką było, że o ile całość Tatar położona była na prawym brzegu Bystrzycy, o tyle Łąki Tatary ciągnęły się szerokim pasem po obu brzegach rzeki, daleko występując poza zasięg wsi, szczególnie w kierunku zachodnim. Tu Łąki Tatary ujęte kolaniem Bystrzycy wciskały się pasem pomiędzy przedmieście Piaski i leżące na przeciwnym brzegu Rury. Obecnie Łąki należą do Dziesiątej. Były to istotnie tylko podmokłe łąki, które nabrały znaczenia dla urbanizacji miasta dopiero po zlokalizowaniu na Piaskach dworca kolejowego.

Mianowicie, dworzec ten w dogodny sposób połączono ulicą Foksal (1 Maja) z istniejącym już uprzednio Nowym Zjazdem, potem ul. Zamojską, obecnie M. Buczka — uzyskując ciąg komunikacyjny dla wschodniej połowy miasta. Natomiast z zachodniej połowy droga biegła okrężnie z wykorzystaniem tegoż samego ciągu. Toteż od chwili lokalizacji dworca rozpoczęły się starania o stworzenie arterii przecinającej

dolinę Bystrzycy. Starania te nie odnosiły skutku. Dopiero w 1918 r. został opracowany projekt przedwstępny połączenia ulicy Lipowej z dworcem. Ponieważ jednak stacja kolejowa nie była głównym węzłem ruchu kołowego, który częściowo kierował się na Zamość, dlatego projekt ten musiał być zmodyfikowany.

Nową arterię - tzw. Nową Drogę, obecnie Al. Świerczewskiego zaprojektowano na nasypie o charakterze grobli – od ul. Lipowej w kierunku Bronowic, Kośminka i Dziesiątej. Projekty te napotykały na duże trudności ze względu na konieczność wywłaszczeń, szczególnie w okolicy placu Bychawskiego i przy moście. Realizacja projektów nastąpiła dopiero w okresie międzywojennym. Nowy most na Bystrzycy powstał w 1938 r.

Podmokłe Łąki Tatary, gdzie za naszych dziadków zapadały stada dzikich kaczek osuszały się samoczynnie wraz z ogólnym obniżaniem się lustra wody. Reszty dokonała melioracja; w latach 1950 zbudowano tu stadion sportowy i założono Park Ludowy będące w dużym stopniu dziełem czynów społecznych całego społeczeństwa miasta Lublina.